

КАК ДА ПОМОГНЕМ НА ДЕТЕТО ДА РАЗВИЕ ВЪОБРАЖЕНИЕТО СИ

Става въпрос за това да помогнете на детето си да развие заедно с рационалното, логично и съзнателно мислене интуицията и въображението си. *Как да постигнете това?*

За детето ви създаването на нещо означава да изгради замислена от него структура на базата на неструктурирани материали. Например сравнете оцветяването на различни детайли от картина или предмет и рисуването върху бял лист. В първия случай детето ви не създава нищо когато оцветява картинки, защото структурата вече е създадена от друг. Единственото, което може да научи, е да не излиза извън очертанията на образите. В това няма никакво „творчество“. Но когато рисува с пастели върху лист то създава своя собствена структура, излязла от ума му, чрез неструктурирани материали – пастелите и хартията.

Затова е толкова важно да разполагате с неструктурирани материали, например пастели и флумастери, пластелин, хартия, лепило, кубчета, Лего, пясък и т.н. Нито един от тези материали няма структура сам по себе си. Играейки си с тях детето създава своя собствена структура.

За да помогнете на детето да развие въображението си е необходимо да го насърчавате да изразява чувствата си. Именно чрез тях и детето, и възрастният получават достъп до несъзнаваното, в което са „скрити“ творческите пориви и идеи. Сухият, педантичен и скучен възрастен не поддържа никакви отношения със своето несъзнавано, защото е затръшнал вратата пред живота на собствените си чувства.

Необходимо е да отворим вратите на чувствата, докато детето е все още малко. Задължително е да подхранваме въображението на децата си. Ние сме склонни да се насочваме към фактите и да пренебрегваме фантазията. Съществуват много детски книжки, описващи реални ситуации, и твърде малко, основани на измислицата. А капризното въображение трябва да се поддържа, а не да се потиска. Дете, пораснало без мама и татко да са му чели книги като „Алиса в страната на чудесата“ или „Малкият принц“, е било лишено от едно голямо фантазно богатство.

Прибягвайте и до дейности, които не са свързани с езика, като музиката, танца, пластичните изкуства. Те дават възможност на детето да изразява чувствата си и да развива фантазията си.

Разказвайте му приказки и го насърчавайте и то да разказва. Има голяма разлика между прочетена и разказана приказка. Когато разказвачът сте самият вие, детето ще повярва в собствената си способност да измисля приказки. Децата се радват особено много на истории, в които става дума за собствените ви детски преживявания, и по-специално на тези, които сте имали на тяхната възраст. Позволявайте си да преувеличавате, за да стане случката по-интересна.

Когато разказвате, сменяйте ритъма. В някои моменти говорете много бързо, в други бавно и театрално. Нека и гласът ви да е ту висок, ту съвсем тих. При всеки възможен случай използвайте звуци и звукови ефекти, защото децата ги харесват: „Пчелата отлетяла – бззз...” или „И старото влакче потеглило – пуф-паф, пуф-паф!”

Подтиквайте детето да разказва само. Намерете интересна илюстрация и го насърчете само да състави разказ по рисунката. Важен метод, чрез който може да насърчавате развитието на въображението на детето си е като започнете интересен разказ и помолите детето само да измисли продължението. Кагато в семейството има повече деца може да има редуване – една разказва един епизод, другото продължава, след това първото разказва третия епизод и т.н.

Някои от вас сигурно ще поклатят глава: „Няма да стане. Не умея да разказвам!” Ако случаят е такъв имайте предвид, че дори да сте най-несръчният и най-некадърен разказвач на света, за детето си вие ще бъдете фантастичен! Никога няма да намерите по-добра публика за вашите разкази от малкото си дете, така че не губете увереност, опитайте.